

III tromesečje

2. jul 2016.

1. NOVA ISTINA?

*»Jer svi sagriješite i izgubili su slavu Božiju.«
(Rimljanima 3,23)*

Poneki naučnik s vremena na vreme objavi neku tvrdnju kao izvorni doprinos ljudskoj nauci. I čestitamo mu – ako je to stvaran doprinos. Međutim, često se dogodi da je takvo novo otkriće samo neka stara istina koju Biblija već vekovima iznosi.

Jedan je sociolog rekao: »Naš poznati stručnjak psiholog kaže da 98% Amerikanaca ne funkcioniše normalno. Nedvosmisleno ima pravo. On je samo otkrio izvorni greh, ali, ipak, na određeni način i greši jer ni onih preostalih 2% ne deluje kako treba.«

To »otkriće« koje iznosi da ljudi, prema savremenom rečniku, »ne funkcionišu«, samo je ponavljanje izjave apostola Pavla koji je ovako napisao: »Jer svi sagriješite i izgubili su slavu Božiju!«

Šta preduzeti u pogledu te sveopšte nesposobnosti da funkcionišemo kako treba u našem odnosu sa Bogom i jedan sa drugim? Istraživači stalno nude nove metode pomoću kojih možemo najlakše prebroditi neuspehe i neusklađenost sa okolinom. Postoji, međutim, samo jedno sredstvo koje pomaže da se uklone večne posledice greha i omogućava pobedu nad grehom. To je poruka Božje milosti koja deluje u našem životu, kada se lično, u veri, predamo Isusu Hristu.

Da li ste iznova otkrili tu staru istinu?

Hvala Bogu za otkrivenje ove značajne istine, jer, dok ne uvidimo svoj greh, ne možemo uvideti i svoju potrebu za Spasiteljem.

9. jul 2016.

2. BLAGOSLOVENI DA BLAGOSILJAMO

»Blagosloviću one koji tebe uzblagosiljaju.«

(1. Mojsijeva 12,3)

Dok čitamo 12. poglavlje iz 1. knjige Mojsijeve, reči 3. stiha posebno upadaju u oči. U prvi mah naše misli zaokuplja obećanje upućeno Avramu i izrailjskom narodu, što može doprineti da propustimo praktičnu primenu tog teksta u životu savremenog hrišćanina.

Bog je rekao Avramu: »Ja ću tebe blagosloviti, a ti ćeš biti drugima blagoslov.« Bio je blagosloven da bi druge blagosiljao! Ono što je primio, nije bilo određeno samo njemu i njegovom sebičnom uživanju, već i dobrobiti drugih.

Isto se događa i u životu današnjih vernika. Bog je svojom milošću učinio veliko delo u životu hrišćana i želi da tu milost podelimo sa drugima. Hrišćani, koji su se pouzdali u Isusa Hrista i primili blagodat spasenja, spaseni su i spasavaju druge. Iako nam naš odnos sa Isusom Hristom pruža ličnu sigurnost i zadovoljstvo, on nas je izbavio da bismo pošli u svet i objavljivali Jevanđelje svakom stvorenju. Bog nas tješi u našim nevoljama i tegobama, darujući nam time i iskustvo da bismo mogli »utješiti one koji su u svakoj nevolji utjehom kojom nas same Bog utješava«. (2. Korinćanima 1, 4)

Blagosloveni ste da biste i vi druge blagosiljali. Nemojmo to zaboraviti! Neka ova Subota bude novo iskustvo odmora i blagoslova, koje će nas ispuniti novom radošću i željom da to iskustvo dožive i drugi našom brigom prema njima.

16. jul 2015.

3. ŠTA VAS POKREĆE?

*»Ljubazni, kad je ovako Bog pokazao ljubav k nama,
i mi smo dužni ljubiti jedan drugoga«*

(1. Jovanova 4,11)

Svemirske brodove u svemirski prostor izvan Zemljine atmosfere uvodi mešavina goriva koja proizvodi milione kilograma potisne snage.

Automobili formule 1 na trkama kreću se prosečnom brzinom od preko 300 km/h, a troše posebnu mešavinu goriva.

Šta je to što pokreće sledbenike Isusa Hrista da žive pobožnim životom? Šta nama kao hrišćanima daje snagu da volimo jedan drugoga kao što je On voleo nas? Jedino Sveti Duh koji prebiva u nama može da nas podstakne da vršimo dobra i čovekoljubiva dela kao što je i Isus činio, puni opraštanja i požrtvovanosti.

Apostol Jovan je napisao: Ako ljubimo jedan drugoga, Bog ostaje u nama, i Njegova je ljubav u nama savršena. »I po tom poznajemo da stoji u nama, po Duhu koga nam je dao.« (1. Jovanova 3,24)

Majka je zamolila svog mlađeg sina da joj očisti cipele. Marljivo se trudio da ih što bolje ispolira, sve dok nije bila uklonjena i poslednja mrlja. Da bi mu pokazala koliko to ceni, majka mu je dala pet evra. Kada je uzela cipele i htela da ih obuče, nešto joj je zapelo u cipeli. Izvukla je onih pet evra zamotanih u papir na kome je pisalo: »Mama, uzmi ovaj novac. Ja sam ti to učinio iz ljubavi!«

Podstaknuti Svetim Duhom i vođeni Hristovom ljubavlju, i mi možemo služiti drugima. Hvala Bogu što nas je On prvi ljubio i otkrio svoju ljubav u Isusu Hristu, našem Spasitelju. Neka nam i danas pomogne da ponovo doživimo isti podsticaj u zajednici sa Njim.

23. jul 2016.

4. CRKVA U SVETU

»A oni što se bijahu rasijali, prolažahu propovijedajući riječ.«

(Dela 8,4)

U jednom časopisu pojavila se fotografija ljudi kako odlaze iz crkve posle bogoslužjenja. Nosili su svoje velike Biblije i smišli se. Zgrada je ostala na svom mestu i uvek ćemo je znati kao »crkvu«. Međutim, te opeke i klupe ne mogu propovedati niti svedočiti o Isusu Hristu. To mogu jedino ljudi. Oni su prava Crkva.

Tamo gde se nalaze hrišćani, Božji narod, tamo je i Crkva – pod vođstvom Isusa Hrista i njegovog Duha koji ispunjava Crkvu.

To je suština naloga koji je Isus dao svojim učenicima pre odlaska sa Zemlje. Obećao im je moć Svetoga Duha i rekao im da budu njegovi svedoci u Jerusalimu, Judeji, Samariji i sve do kraja zemlje (Dela 1,8). Kada je prvu Hrišćansku crkvu pogodilo progonstvo u Jerusalimu, upravo to se i dogodilo. Bili su rasuti ali propovedali su Jevanđelje gde god su se našli.

Kad Hristovi vernici odu sa bogoslužjenja, iz crkve, uklapaju se u društvo koje ih okružuje. Tokom sedmice oni su i dalje Crkva, u svetu, u prodavnicama, kućama, restoranima. Pitam se, čuje li svet Jevanđelje od te Crkve?

Prava Hristova Crkva ne može da ne bude svedočanstvo. Ona se mora videti i čuti, a imaće šta da se vidi i čuje kad je na delotvornost poziva ljubav Božja. Dozvolimo Bogu da nas i ove Subote ponovo nadahne svojom ljubavlju.

30. jul 2016.

5. PROBAJ, SVIDEĆE TI SE

»Ispitajte i vidite kako je dobar Gospod.«

(Psalam 34,9)

Davidova izjava mnogo govori. Za sebe je ovako rekao: »Ovaj stradalac zavika, i Gospod ga ču, i oprosti ga svijeh nevolja njegovijeh.« (Psalam 34,6) To je snažno svedočanstvo u prilog Božjoje moći koja se pokazala u njegovom životu. To treba da vide u nama naši susedi koji nisu hrišćani, da bi u jednom trenutku poželedi da prime Isusa Hrista za ličnog Spasitelja. Najuverljiviji dokaz stvarnosti spasenja jeste ličnost koja je ustanovila da Isus Hristos može zadovoljiti i najveću čovekovu potrebu.

Ateista je žestoko napadao hrišćanstvo na jednom većem skupu. Nadmeno je rekao: »Ako mi neko može dokazati da sam pogrešio, neka dođe na ovaj podijum.« Nakon dužeg ćutanja, ustao je postariji čovek i krenuo prema podijumu. »Dokažite mi da sam pogrešio«, reče ateista. Bez ijedne reči, stariji čovek izvadi iz džepa narandžu, mirno je počeo da je ljušti i pojede je pred svima. Taj hrišćanin zatim se okrenuo ateisti i zapitao ga: »Kako vam je prijala?« »Pa, kako bih to mogao da znam, kad je nisam probao?« »Tačno ste rekli«, odvratio je hrišćanin, »a ja sam vam pokazao šta sam ustanovio o hrišćanstvu. Probao sam ga i vrlo je ukusno.« Ako iz dana u dan živimo sa Bogom, svedočićemo životom i rečima da Isus zaista zadovoljava sve naše potrebe prema svojoj savršenoj volji. Psalmista je rekao: »Tako neka reku koje je izbavio Gospod.« (Psalam 107,2) Naše svedočanstvo trebalo bi da glasi: »Probaj, svideće ti se.« Ako nije tako, onda zaista nismo upoznali Gospoda. Danas je vreme da se setimo svega što je učinio za nas.

6. avgust 2016.

6. UGRABITE PRILIKU

»A Filip otvorivši usta svoja, i počevši od pisma ovoga, pripovjedi mu jevanđelje Isusovo.«

(Dela 8,35)

Jedna učenica bila je prisutna kada je direktor u školi govorio učenicima o potrebi propovedanja drugima o Isusu Hristu. Dok ga je slušala, odlučila je da nešto preduzme u svom razredu. Molila se Bogu da joj pruži priliku za to.

Sledećeg dana u školi, jedan od profesora kome je dosadilo sve što se tu događalo, ušao je u razred i rekao: »Dosta mi je svega! Već sam umoran od poučavanja te dečurlije, koja ne pokazuje nikakvo poštovanje prema školi. Može li mi neko od vas reći u čemu se sastoji život i koja mu je svrha, hajde, progovorite!

Na njegovo iznenađenje, spomenuta je devojka podigla ruku i rekla kako je našla odgovor na takva pitanja u Isusu Hristu. Profesor koji nije bio vernik, pozvao je učenicu da ostane posle nastave i objasni mu svoja uverenja. Kada mu je predložila da dođe na evangelizaciju koja se odvijala u crkvi, pristao je. Tog petka uveče, profesor je prihvatio Isusa Hrista za ličnog Spasi-telja i pouzdao se u Njega, a danas deluje u hrišćanskoj službi.

Ova devojka prihvatila je priliku koju joj je Bog pružio, kao kada je Filip sreo etiopskog visokog službenika. Možda će nam se ruke oznojiti i usta osušiti, dok svedočimo nevernima. Ali, kad nam Bog pruži priliku da o Njemu govorimo drugima, iskoristimo je! Budimo pažljivi u tome, jer nekada naše nesigurno svedočanstvo o Bogu upravo govori suprotno. Neka iz nas lično svedoči Isus preko svoga Duha. Iskoristimo svaku priliku da budemo Bogu na raspolaganju.

13. avgust 2016.

7. DOMAĆA MISIJA

*»I bićete Mi svjedoci i u Jerusalimu i po svoj Judeji
i Samariji i tja do kraja Zemlje.«*

(Dela 1,8)

Jednog jutra šetao sam obalom mora i ugledao sredovečnog čoveka kako sedi u plićaku. Dok se pridizao, zapazio sam da pri svakom pokretu podnosi velike napore. Pokazao je znakom da želi da razgovara sa mnom, pa sam zakoračio u plićak da mu se približim. Bio je veoma ogorčen! Kao mladić, studirao je pravo i posle završetka studija bio je spreman da otvori advokatsku kancelariju, ali iznenada je bio pozvan u vojsku, u kojoj je ostao tokom trajanja Drugog svetskog rata. Dok je bio u vojsci, dobio je tešku bolest koja je od njega načinila invalida i ogorčenog čoveka. Sada je preda mnom otvarao svoje srce, okrivljujući čitav svet, čak i mene, zbog svog stanja. Suze su mu tekle niz obraze, u gnevu je udario po površini vode. Osetio sam da mu je potrebno da sazna za Božju ljubav. Rekao sam mu sve što sam znao o Radosnoj vesti, o Hristovom spasenju. Upitao sam ga: »Da li želite da se pouzdate u Hrista kao ličnog Spasitelja?« Zahvatilo me je uzbuđenje kada mi je odgovorio: »Da, želim!« I baš tamo, na obali, u morskom plićaku, pod žarkim suncem on se molio. Kada je završio, pogledao me i rekao nešto što me je duboko potreslo: »Shvatate li da nikada niko nije sa mnom tako razgovarao?«

Taj obrazovani čovek, rođen i vaspitan u hrišćanskom društvu, nikada nije čuo o spasonosnoj Božjoj milosti. Čini nam se neverovatnim, zar ne? Šta bi bilo kada bi nas neko sada upitao: »Kada si nekome govorio o spasonosnoj Božjoj milosti koja je u Isusu Hristu?« U našem oduševljenju da pridobijemo mnoštvo za Hrista, ne smemo zaboraviti na čoveka koji je odmah tu pored nas.

20. avgust 2016.

8. LJUBAV JE NAJGLASNIJA

*»Ne gledajte svaki za svoje, nego i za drugijeh.«
(Filibljanima 2,4)*

Jedan američki misionar bolovao je od tuberkuloze i lečio se u Indiji u mesnoj bolnici. Ostali pacijenti i osoblje bolnice gledali su ga kao bogatog Amerikanca koji im samo zauzima bolnički krevet, toliko potreban lokalnim pacijentima. Njihovo neprijateljstvo postalo je očigledno, dok su odbijali da čitaju hrišćanske traktate koje im je nudio.

Jedne noći, u dva sata posle ponoći, vrlo bolestan Indijac uz veliki napor izvlačio se iz svog kreveta da bi otišao u toalet, ali je bio preslab. Uskoro se mogao osetiti težak neprijatan zadah koji je poticao iz njegove postelje. Drugi pacijenti gnevno su vikali na njega. Bolničarke su se ljutile, jer su morale da rade oko njega. Jedna ga je čak i udarila.

Sledeće noći starac je ponovo pokušao da ustane, ali opet se srušio u krevet. Počeo je da plače. Amerikanac, iako i sam slab, prišao mu je, podigao ga i poneo do toaleta, a zatim ga vratio natrag u krevet.

Kakva je promena nastala u toj bolničkoj sobi! Jedan pacijent Americancu skuvao je indijski čaj, i rekao mu da želi da pročita njegov traktat o hrišćanstvu. Bolničarke, stažisti i lekari tražili su da im da traktate, a posebno knjižicu Jevandelja po Jovanu. Uskoro ih je nekoliko prihvatilo Hrista. Šta je pokrenulo tu promenu? U postupku tog misionara, odražavao se Spasitelj, koji nikada nije gledao ko je ko, već je na Sebe uzeo obličje slugе i postao sličan ljudima. Eto šta može da učini samo jedno jedino delo ljubavi i saosećanja prema onima koji pate. Naše je da činimo, a Bog neka da da se na kraju radujemo promenama u onima koji treba da Ga upoznaju.

27. avgust 2016.

9. DOVEDI IH!

*»Iziđi na putove i među ograde, te natjeraj
da dođu da mi se napuni kuća.«*

(Luka 14,23)

Neki hrišćani smatraju da će, ako podignu velelepnu crkvenu zgradu, postave natpis da je to hrišćanska crkva i daju oglas preko novina, ljudi navaliti da uđu u nju. Međutim, to se ne događa. U Jevanđelju se nalazi poruka da moramo poći, među ljude, čime postajemo odgovorni za svoje prijatelje i susede. Moramo poći izgubljenim grešnicima i dovesti ih Hristu.

U prošlom veku ljudi su uzimali u zakup klupu u crkvi. Jednoga dana je mladi propovednik prolazio između klupa u crkvi, a za njim se kretala četa ljudi prezrenih i odbačenih od društva. Zakupio je nekoliko redova klupa da ih ispuni onima kojima je zaista bila potrebna duhovna hrana. Ozbiljno je shvatio Hristov nalog da izađe na ulice i među ograde i natera ljude da dođu u crkvu. Među njima je bilo i dobrih i loših ljudi.

Isusova zapovest odnosi se na sve nas. Treba da se lično, svakodnevno stavimo Bogu na raspolaganje i da Ga molimo da nas nauči i upotrebi da Radosna vest o spasenju u Isusu Hristu odnesemo onima ka kojima nam Bog otvori vrata. Zatražimo od Boga da nas optereti brigom za naše prijatelje, susede ili nekog koga ćemo sresti. Poslužimo im svojim darovima u prilikama koje se otvore. Neka nas Bog i danas podseti na sve ono što je učinio za nas, neka nas ispuni radošću i pomogne nam da to uzvišeno saznanje podelimo sa drugima.

3. septembar 2016.

10. PLEMENITI PRIMAOCI

»Kako Ti, Jevrejin budući, možeš iskati od mene žene Samarjanke da piješ?«

(Jovan 4,9)

U današnjem primeru iz Novoga zaveta susrećemo Isusa vrlo umornog, gladnog i žednog. Bio je ljudsko biće kao i mi. Ujedno je bio i Bog i mogao je da udovolji svakoj svojoj potrebi božanskom moći i bez ičije pomoći. Međutim, Isus nije nastojao da čini sve bez pomoći drugih ljudi. U ovom slučaju zahvalno je dopustio učenicima da odu u nabavku hrane, dok je On sedeo, čekao i odmarao se. Kada je stigla Samarjanka, inače žena nesigurnog morala, po vodu, on je učinio ono što bi mnogi od nas oklijevali da učine – zamolio je ženu da Mu da vode.

Jedan autor piše: »Godinama nisam shvatao važnu lekciju koja proizilazi iz Isusovog postupka, sve dok me Bog nije poučio preko prijatelja. Razlog tome bila je podmukla sebičnost zbog koje ne dopuštamo da nam drugi pomognu. Jednog dana taj prijatelj poželio je da mi učini neku uslugu, a ja sam po običaju to odbio. Očajan mi je rekao: »Znaš šta, ti si nezahvalni primalac!« Odmah sam uvideo svoju grešku. Istina, uvek sam nastojao da živim u skladu sa Isusovim rečima: »Bolje je davati nego li uzimati!« Međutim, nevolja je bila u tome što nisam želeo da budem nesebičan, uvek sam ja morao da budem darodavac.

Svi žele da dožive blagoslov darivanja, ali često ih u tome onemogućimo, jer odbijamo njihovu pomoć. Naučimo da budemo plemeniti i u primanju, kao što znamo da budemo i plemeniti darodavci, tačno kao i Isus.

10. septembar 2016.

11. VERAN DO SMRTI

*»I ne vladajte se prema ovome vijeku.«
(Rimljanima 12,2)*

Dva studenta likovnih umetnosti naslikali su veliku fresku na zidu u hodniku spavaonice u studentskom domu. Slika je prikazivala veliko jato riba koje se kretalo u jednom smeru, osim jedne jedine ribe koja je plivala nasuprot svih.

Ta jedna riba trebalo je da simbolički prikaže Isusa Hrista. Pod slikom su bile ispisane sledeće reči: »Kreni protiv struje.« Upravnik studentskog doma smatrao je da bi ta slika mogla da sablazni hrišćane pa je naredio studentima da premažu sliku na zidu.

U poslušnosti našem Učitelju, moramo biti spremni da se krećemo protiv struje koja vuče mnoštvo u savremenom društvu. I dok sledimo Isusa Hrista, naše pobude, vrednosti i navike treba da budu drugačije od nehrišćanskih. Tako je bilo u prvom veku, kada su pagani bili iznenađeni i ukoreni načinom života prvih hrišćana. Apostol Petar je napisao: »Zato se čude što vi ne trčite s njima u to isto neuredno življenje, i hule na vas«. (1. Petrova 4,4)

Kada koračamo po taktu drugog bubnjara, bićemo u raskoraku sa onima oko sebe. Za tako nešto potrebno je čvrsto pozdanje, hrabrost i postojanost. Ali uz Božju pomoć i milost, možemo biti drugačiji, i to delotvorno drugačiji.

Neka nam Bog pomogne da plivamo protiv struje ovoga sveta, da bismo u Njemu, svetu pokazali prave životne vrednosti.

17. septembar 2016.

12. NIJE ZABORAVLJEN

*»Jovan ne učini nijednoga čuda,
ali sve što kaza Jovan za ovoga istina bješe.«
(Jovan 10,41)*

Jovan Krstitelj bio je mrtav već dve godine, i sećanja na njegovu službu, već su počela da blede. Međutim, dok se svet okupljao oko Isusa, blizu mesta na kome je Jovan poučavao narod, setili su se svega što je on rekao o Isusu, pa su приметili: »Sve što je rekao za ovoga čoveka je bilo istina.«

Većina nas živi gotovo neprimetnim životom. Nismo nikakvi čudotvorci. Ne primećuju nas zbog nečeg posebnog, jer nismo ništa značajno postigli. Obični smo ljudi. Međutim, ipak, možemo govoriti ljudima oko nas o Isusu. Možemo ukazati na Njega i reći: »Gle Jagnje Božije koje uze na se grijehе svijeta!« (Jovan 1,29)

Naša je dužnost da budemo svedoci svega što smo saznali o Isusu, a rezultate tog svedočenja treba da prepustimo Bogu, da On deluje. Kada to učinimo, postići ćemo najuzvišenije ciljeve u životu. I kada jednom umremo, naše reči bi mogle dopreti do nečijeg uma i tu osobu dovesti do Božjeg Jagnjeta. Poput semena koje je zakopano u zemlji, Božja reč nam možda izgleda godinama uspavana. Ali jednoga dana izrašće i povesti svojom porukom ljude u večnost sa Hristom.

Zato budimo odani usmeravanju ljudi ka Hristu. I kada jednom više ne budemo u životu, svedočanstvo koje može biti uklesano na našem nadgrobnom kamenu može da glasi: »Nije učinio nijedno čudo, ali sve što je govorio o Isusu Hristu, bilo je istina!«

24. septembar 2016.

13. STRAH OD SUTRAŠNJICE

*»Isus Hristos juče je i danas Onaj isti i vavijek.«
(Jevrejima 13,8)*

Propovednik čije su propovedi privlačile na hiljade ljudi, iznenada je umro u 46. godini. U jednoj svojoj propovedi je rekao: »Kad sat otkuca svoje vreme za mene, otići ću. Do tada, ne moram ničega da se bojim. Svestan sam Božjih obećanja koja se obistinjuju, jer sam ih doživeo u svom životu ne samo jednom. Isus još uvek poučava, vodi i štiti, isceljuje i teši, zato Mu se u potpunosti predajem i uzdam se u Njegovu moć i snagu.«

Delimo li i mi, braćo i sestre, isto ovo uverenje? Možemo li, svako od nas pojedinačno, reći poput psalmiste Davida: »U Tvojoj su ruci dani moji.« (Psalam 31,15) Da li smo potpuno uvereni da nas Bog drži u svojoj svemoćnoj ruci? Možemo li iskreno reći: »Gospod je moj Pomoćnik, i neću se bojati; šta će mi učiniti čovjek?« (Jevrejima 13,6)

Istina je da smo često zabrinuti za budućnost, bojimo se šta će nam doneti sutrašnji dan. A i Biblija nas podseća na budućnost ovim rečima: »Vi koji ne znate šta će biti sutra.« (Jakov 4,14) Svesni smo, međutim, da bez obzira na to što nam se može dogoditi, Bog će uvek biti sa nama, kako to stoji u Jevrejima 13,5: »Neću te ostaviti, niti ću od tebe otstupiti.« Ta spoznaja olakšava svaki naš teret i zabrinutost za sutrašnjicu.

Neka vrsta teskobe u vezi sa smrću je normalna. Ali Božjom milošću i utehom koju nam pruža Sveti Duh, možemo se hrabro suočiti sa sutrašnjim danom kao i sa celom budućnošću, koja nam možda izgleda zastrašujuća. Ne zaboravimo zato šta nam je učinio Gospod. Setimo se svih Njegovih blagoslova i dela milosti. Neka nam to da novu snagu i polet za dane koji su pred nama.

Izdaje: Glavni odbor hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u Odeljenju za subotnu školu pri Glavnom odboru
Odgovara: Igor Bosnić
Umnoženo u kancelariji izdavača – 2016.
Za internu upotrebu